

SANTA COLOMA pàg 14
El primer festival
per l'Economia Social
i Solidària arriba dissabte

BADALONA pàg 10
Rubén Guijarro anuncia que
renunciarà a l'acta de regidor
després dels resultats del 28M

línianord

14 anys

L'únic setmanari del Barcelonès Nord 8/6/2023 · Núm. 471 · linianord.cat

Nova denúncia per un altre cas de violació en grup a Badalona

Els fets haurien tingut lloc dissabte a prop de la platja i Ajuntament i Generalitat es reuneixen avui d'urgència pàg 11

Més competitiva

Creixen els alumnes que
preparen la selectivitat
en acadèmies pàg 3

SANT ADRIÀ pàg 16
Detinguda una dona
de 32 anys per la mort
violenta del seu pare

A FONTS pàgs 8 i 9
Els altres estrangers:
rics, nòmades i expats

TIANA pàg 18
Tot a punt per a la Festa
Major Petita del poble

Foto: ACN

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

PREMIS IMPACTE

I LA NIT DEL
MÀRQUETING I
LA COMUNICACIÓ

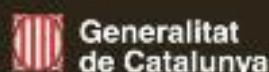
8 de Juny
Teatre Prado
Sitges

www.lanitimpacte.cat

25
ANYS

Col·legi
del Màrqueting
i la Comunicació
de Catalunya

Amb el suport de:

SITGES
NEXT

Una prova molt selectiva

- » Les acadèmies entren en joc en una selectivitat que cada vegada es torna més competitiva
- » El preu d'aquests centres d'estudi pot eixamplar diferències entre qui els pot pagar i qui no

Albert Alexandre
BARCELONÈS NORD

Des d'ahir i fins demà se celebra la selectivitat d'enguany i, posteriorment, els alumnes hauran d'esperar unes setmanes per conèixer les notes. Concretament, no serà fins al dia 22 de juny que els estudiants podran saber si han entrat als estudis anhelats.

Els joves estan, doncs, enmig d'una època de nervis a flor de pell, on han viscut jornades intenses d'estudi i hores sense dormir. Amb tot, hi ha persones que en aquesta prova hi han arribat millor preparades que altres. Això és el que denuncia el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), que assegura que la selectivitat és una prova classista. "La meritocràcia serveix per amagar un claríssim biaix de classe", afirma el col·lectiu. "No és el mateix haver estudiat en un centre d'alta complexitat, que pateix una forta segregació social, amb problemàtiques derivades de l'infrafinançament de l'educació pública, ràtios altíssimes i professors desbordats, que haver-ho fet en una privada o una concertada sense aquests problemes", afegeixen. Però fins i tot hi ha un nivell més pel que fa a la preparació de cara a la selectivitat.

L'AUGE DE LES ACADÈMIES

En els darrers anys, els centres privats que preparen alumnes per a la selectivitat fora de l'horari lectiu han anat a l'alça. Segons relata en Miquel, "hi havia una necessitat" que ningú estava ocupant. Ell va crear una empresa en línia per preparar estudiants per a la selectivitat i més tard la seva firma es va unir a una companyia d'educació telemàtica més gran.

Un moment del primer dia de la selectivitat, que va tenir lloc ahir dimecres. Foto: ACN

"Després de la covid, aquesta mena de fórmules han tingut molt èxit", considera.

Actualment, la companyia té 1.000 alumnes a tot l'estat que es preparen per a la selectivitat. En global, cada any, entorn de 300.000 persones fan l'examen d'accés a la universitat. "També tenim estrangers que venen a estudiar a Espanya i persones que tenen objectius molt grans i que necessiten un extra de puntuació", explica. Es refereix a les carreres que tenen notes de tall quasi perfectes per poder-hi accedir.

A Catalunya parlem de Matemàtiques a la UPC, amb una nota de tall de 13,148 sobre 14, Filosofia, Política i Economia a la UPF (12,794), Enginyeria Física a la UPC (12,694), Enginyeria Biomèdica a la UB (12,684), Estudis Internacionals d'Economia i Empresa a la UPF (12,666), Medicina a la UAB (12,664), Medicina a

la UB (12,66), Ciència i Enginyeria de Dades a la UPC (12,630), Medicina a la UPF (12,598) i Enginyeria en Tecnologies Aeroespaciales a la UPC (12,57).

Gran part dels alumnes de selectivitat que fan cursos intensius en acadèmies volen accedir a aquesta mena d'estudis universitaris. "Les notes més altes tendeixen a pujar cada cop més, mentre que les més baixes es desplomen", afirma en Miquel. "Cada vegada hi ha més competència, perquè els alumnes veuen sentit a estudiar una cosa que els donarà rèdit a la llarga", afegeix.

Aquesta afirmació és certa si ens fixem en les dades de la UPF. Des del 2018, carreres com Medicina o Enginyeria Biomèdica han augmentat la seva nota de tall en 0,4 punts, mentre que altres estudis com Humanitats o Polítiques s'han tornat encara més accessibles.

Seguir com sigui, aquests no

són els únics clients que tenen les acadèmies. També hi ha alumnes que "no van bé al batxillerat i volen millorar resultats" o esportistes d'elit que no tenen temps per estudiar presencialment.

PREUS PER A UNS POCS

Davant d'aquests nous models educatius, cal preguntar-se si no es pot acabar produint una elitització encara més gran de la formació. Certament, si ens fixem en quant costen els cursos en acadèmies, hem de convenir que no són aptes per a totes les butxaques.

Des d'aquesta publicació hem consultat preus en aquesta mena de centres i varien molt. Un curs anual per preparar dues assignatures de selectivitat ascendeix fins als 1.500 euros en una acadèmia de renom barcelonina. En un altre centre consultat, el curs intensiu que va des de finals de maig fins a principis de juny per

preparar la selectivitat pot arribar a costar 430 euros. "Les acadèmies són cares", considera en Miquel. "Per això ara triomfen els cursos en línia", sentència.

LA NOVA, PARALITZADA

Tot això passa mentre el govern espanyol va paraitzar fa pocs dies l'aprovació del decret que havia de regular la nova selectivitat que s'havia de començar a aplicar a partir del 2024. La prova que s'estava preparant volia evitar un examen basat en la memòria i centrar-se en els casos pràctics.

La decisió es va prendre "per responsabilitat" davant la convocatòria d'eleccions anticipades el 23 de juliol. La iniciativa havia de passar pel Consell de Ministres, però es retardarà fins que passin els comicis i hi hagi un nou executiu. Comunitats governades pel PP havien mostrat discrepàncies amb el model del Ministeri d'Educació socialista.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línianord** a Telegram

La lupa

Els resultats electorals a Badalona

per Pedro Jesús Fernández

Albert Segura/ACN

Ara fa quatre anys, escrivia un article tot intentant explicar i valorar els resultats de les eleccions municipals i europees celebrades el maig de 2019.

En aquella ocasió afirmava, veient els resultats, que a Badalona hi havia una majoria de persones no independentistes, de la mateixa manera que els resultats ens deien que l'electorat era d'esquerres.

Els resultats de les municipals del 2019 van donar al PSC i ECP més de 28.000 vots (28,42%), mentre que l'esquerra independentista va aconseguir 24.000 vots (24,52%) i la dreta catalana, només uns 5.000 vots (5,15%). La dreta espanyola va obtenir més de 37.000 vots (29,72%).

Els números ens deien que les esquerres no independentistes eren la segona força, per darrere de la dreta espanyola. La xifra total de badalonins i badalonines no independentistes que van votar va superar els 69.000 vots (70,17%), mentre que només 29.000 (29,72%) vots van anar a parar a opcions independentistes.

A les europees, els resultats encara van ser més interessants, ja que mentre el PP aconseguia situar-se en primer lloc a les municipals, a les europees va ocupar el cinquè lloc, sent el PSC qui va aconseguir el primer lloc amb més de 28.000 vots (28,59%).

Un bon amic em diu que, a Badalona, tant a les eleccions generals com a les europees guanyen les forces d'esquerres, si bé a les municipals, des de fa anys, guanya la dreta.

També em diu que l'electorat no és babau, tot el contrari: els votants són persones que saben el que volen. Només així s'explica l'aclaparadora i sorprenent victòria, mai vista a Badalona, de la dreta espanyolista (l'altra dreta ha desaparegut).

A les eleccions celebrades el passat 28 de maig, el PP de Xavier García Albiol va aconseguir superar la xifra del 60% en onze dels barris més poblats de Bada-

lona, situant-se per sobre del 50% en altres onze. Només en sis barris de la ciutat no va arribar al 50%, si bé també en aquests va ser la força més votada.

Possiblement, els antecedents del candidat del PP van fer que altres candidats –tot i que no tots– només parlessin durant la campanya dels seus desencerts i irregularitats anteriors. La falta de respecte, el menyspreu i els atacs personals van centrar bona part de les proclames d'alguns dels candidats, cosa que García Albiol va aprofitar per transmetre la idea que tots anaven contra ell.

Com em diu un altre bon amic: si tots volen que un altre fracassi, tots fracassen.

Els altres candidats han d'acceptar la derrota i reconèixer que alguna cosa han fet malament

Albiol va fer els seus primers passos al barri de la Morera quan encara es vivien els darrers espetecs del franquisme. Com a bon badaloní, va fer incursió en el món del bàsquet, si bé de seguida va entrar a formar part de les Noves Generacions del PP (el seu partit, malgrat que n'hagi ocultat les sigles durant la campanya).

Apadrinat per un vell *pepero*, Jordi Calvet, va aconseguir entrar a l'Ajuntament només amb 24 anys i va ser protagonista, aquells primers anys, de tota mena de notícies, ja fossin desencerts, disbarats o aberracions. Ell tenia clar que havia d'assolir notorietat, ser visible, denunciant tota mena de situacions i cridant l'atenció.

El 28 de maig a la nit, el ja no tan jove candidat del PP (56 anys), aconseguia esmaixar la cistella de la seva vida. Un èxit que no se l'esperava ningú, ni ell mateix.

Tanmateix, tothom era conscient de la seva pre-

sència constant i persistent a tots i cadascun dels barris de Badalona, com també tothom sabia que només el Districte primer de Badalona se li resistia.

Per revertir aquesta situació, va fer una campanya que, a hores d'ara, tothom considera que ha estat la millor i la més intel·ligent que s'ha fet a la nostra ciutat des de fa molts anys. La seva victòria estava cantada.

Mentre ell es dedicava a escoltar el veïnat i assumir el compromís de solucionar tota mena de problemes si arribava a governar amb la majoria necessària, altres es dedicaven a desqualificar-lo, denunciant actuacions del passat que, presumptament, podrien inhabilitar-lo i, fins i tot, portar-lo a la presó.

El 17 de juny se celebrarà la presa de possessió dels nous regidors i regidores, i García Albiol serà anomenat alcalde de la quarta ciutat de Catalunya.

Els altres candidats i candidates han d'acceptar la derrota i reconèixer que alguna cosa han fet malament. Culpar sempre l'altre quan els problemes no es resolen, vistos els resultats electorals, no serveix per a res. Tot té un límit i la ciutadania ha dit prou.

Xavier García Albiol, el nou alcalde, amb divuit regidors i regidores, no tindrà cap problema per governar. Ara bé, si menysprea la resta de grups municipals i l'arrogància i la prepotència són els seus mètodes de treball, és evident que la ciutadania no ho entendreà, ja que Badalona necessita deixar de banda els interessos partidistes i treballar, tots plegats, per millorar la ciutat i assegurar el benestar de totes les persones que hi vivim.

A les esquerres els toca picar pedra si volen recuperar la confiança de l'electorat perdut i aconseguir que el seu discurs i les seves propostes arribin als barris. Per això, cal tornar als barris, a tots els barris. I, sobretot, cal no oblidar l'experiència del passat i aprendre a generar i recuperar la confiança de l'electorat per al futur. Només així tornaran a recuperar el govern d'una ciutat d'esquerres.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@punsix

Enmig d'una celebració tan especial com la Champions femenina de futbol també passen successos fastigosos. Just quan havia acabat, ARRO de @mossos ha detingut un noi d'uns 30 anys per masturbar-se i ejacular a l'esquena d'una noia aprofitant la multitud a Sant Jaume.

@sergipicazo

[En referència a un article de *Crític*] Confirmat amb dades el que ja sempre es pensava. El 34% dels instituts privats van puntuar els seus alumnes entre 1 i 2 punts per sobre dels resultats que van acabar obtenint a la selectivitat. Més diferències amb la selecció que a la pública.

@EvaPiquer

El 1997 vaig publicar una novel·la que es llegia a les escoles des de llavors. Hi ha mestres que han fet llegir aquesta novel·la durant 25 cursos seguits. "Com que el llibre funciona...", em diuen. El llibre funciona, però fer-lo llegir any rere any delata una desídia alarmant.

@massanagranaire

Alerta perquè hi ha gent desesperada perquè Barcelona mantingui un govern d'esquerres amb autèntics bolxevics com Jaume Collboni o Albert Batlle. És com quan el 2015 hi havia gent espantada perquè Xavier Trias havia perdut les eleccions i no hi hauria un alcalde independentista.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43222-2010

www.liniarxa.cat

Els semàfors

Ateneu BNord

Aquest dissabte tindrà lloc als jardins de Can Sisteré el primer festival per l'Economia Social i Solidària de Santa Coloma. L'Ateneu Cooperatiu del Barcelonès Nord organitza la jornada per mostrar la viabilitat d'aquest model econòmic.

pàgina 14

Aj. de Santa Coloma

Una nova sentència ha confirmat l'anul·lació de la reparcel·lació del barri antic de Santa Coloma, que data del 2016. Aquesta decisió judicial se suma a la del TSJC del novembre, que deixava aquesta reforma sense efecte.

pàgina 14

Aj. de Tiana

Tiana viurà a partir d'aquest divendres la seva Festa Major Petita. Com a gran novetat, l'Ajuntament incorporarà per primera vegada en aquest esdeveniment un punt lila al carrer doctor Mascaró, a prop de la zona de festa.

pàgina 18

El + llegit

línianord.cat

- 1 *Desokupa repta Albiol: "T'ensenyaré com es desocupa un pis"*
- 2 *Detinguda una dona de 32 anys per la mort del seu pare a Sant Adrià*
- 3 *Qui són els 17 regidors que seran al costat d'Albiol en el seu mandat a Badalona?*
- 4 *Dos menors detinguts per agressió sexual a una nena de 13 anys al Màgic de Badalona*
- 5 *Els Mossos investiguen una nova violació en grup a una menor a Badalona*

Les línies de la superfície es veuen millor de lluny, des de la distància, prenent certa perspectiva. Així ho escriuria Italo Calvino per expressar, potser, la sensació d'una cosa desconeguda. No obstant això, seria bo no confondre'ns gaire: mirar des de lluny pot ajudar a entendre millor, però darrerament la capacitat de distingir es troba una mica abandonada, ja que les interpretacions, sigui amb bona disposició o no, poden condicionar les nostres formes de veure. Així doncs, mirar l'horitzó depèn de la perspectiva de cadascú: passa com amb les fronteres.

Les línies divisòries són límits que no cal buscar gaire lluny, són a cada cantonada, molt a prop; hi van ser abandonades anys enrere. Espais que van patir violències indefinibles, com aquelles terres del llunyà oest, imperava la llei del més fort. Llocs impenetrables on hi va haver gent que es va organitzar per buscar la dignitat mentre que una altra va ensopegar; llocs massa grans per ser explorats, massa petits per entendre'ls, mars a la deriva on s'allotjaven els sobreexplotats, hostils o resignats. Ara els seus tripulants porten gairebé tots el tatuatge del benestar social.

Els enamorats de la democràcia a la recerca d'un ofici per a tota la vida fa anys que proclamen que cal acabar amb els confins. Recorren a expressions i postures llunyanes, desitjos que, tocant de peus a terra, tenen a veure amb drets llunyans que no poden defensar. Allò que no funciona es perpetua, i així passa. Tan lluny de la vida quotidiana, se solen manifestar en estructures jeràrquiques

gens participatives, sense treballar transversalment amb altres polítiques, van cavant trinxeres al voltant dels seus regnes, mirant de reüll el rival. Els nostres i els altres, els que ens agraden i els de fora, i després hi ha els narcisistes fomentant territoris de beneficència sense propostes per enriquir entorns i reconèixer les persones. Entren als seus salons i s'hi tanquen, poques vegades traspassen altres confins.

Coordinadores, directors, caps d'això i allò, tècniques de diversos nivells, administratius i comptables que van opinant sobre diversos encàrrecs, horaris, funcions o responsabilitats... Som d'on vivim, submergits a les misèries de les coses petites, dels pocatraces i de les mesquineses entre l'enveja i el menyspreu. Passen cinc, deu, quinze anys i alguns se'n van perquè en vinguin d'altres, però la majoria s'hi queden, ens hi quedem, i apa, a l'embolic de cada dia. Polifonies d'una època de construccions silencioses, travessades pel més lleig. Allà, caminant a la boira, desenredant el temps sense apreciar la justícia entre l'injust: els vulnerables, els que no tenen tots els papers, "que vinguin quan se'ls doni cita...". On són les noves oportunitats, com adequar-se a altres formes de vida menys "sanas", diferents? I la prevenció, les maneres personalitzades, on

es dissenyen? Als despatxos? Alguns vigilen els seus estils ètics (altres no), humanitzen les seves propostes on no predomina la intervenció connectada al territori vital (perquè el normal és el despatx i no la comunitat). Més recursos? Potser, però el malestar es produeix quan el veïnat se sent abandonat. Seguim a l'equació prestació-atenció individual perquè és el que les estadístiques ens demanen: que "l'operació hagi anat bé encara que el pacient hagi mort". Traspasar les duanes per enriquir els entorns és un treball ardu que moltes vegades es fa des de petites illes en un mateix mar, una aspra discussió on tots som estrangers en un mateix lloc, com ens explica Ken Loach a la seva última pel·lícula *The old oak*. Les fronteres parteixen en dos, redueixen la convivència a una tolerància obligada amb espines als temples de la paraula, un cara a cara davant la desigualtat, on els protagonistes aspiren a no caure en el risc de la no-ciudadania. On tot està traçat, on hi ha poques vores per descobrir, allà on les autoritats arriben tard al somni utòpic d'una societat millor.

Hi ha qui parla més del compte, segueixen pensant que estan cridats a atreure l'atenció (ha de ser terrible no adonar-se del contrari). S'haurien de prendre més seriosament el silenci.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

Safata d'entrada

Fronteres

per Francesc Reina

A les xarxes

#CaraACara

#NensQueViolenNenes

#PrimaveraSound

@324cat: La líder de Sumar, Yolanda Díaz, diu que el bipartidisme és el passat i retreu a Sánchez que proposi un cara a cara setmanal amb Feijóo d'aquí al 23J.

@agenciaacn: Els Mossos investiguen una nova violació en grup a una menor a Badalona. Va passar el dia 3 i els presumptes autors també tenen menys de 18 anys.

@Pauventeio: Aquest cap de setmana es divideix entre gent que va al Primavera Sound, a Montmeló, a Eindhoven i els que ens quedem a casa perquè no tenim diners.

La Badalona que ens espera

per Oriol Lladó

I quan va acabar la campanya, la ideologia, to-suda, indiferent, seguia allà. El primer aprenentatge en la Badalona de l'endemà del tsunami PP a la ciutat serà entendre que una cosa és la campanya articulada al voltant de l'amigable i exitós *Badalonisme* (un artefacte útil en la seva ambigüitat) i l'altra el que passarà a partir d'ara quan passem dels eslògans als fets.

El Partit Popular ha aconseguit, per encerts propis –i també per incompareixença dels altres–, quadrar un cercle impossible: haver governat la ciutat quasi sis dels anys que van des del 2011 fins a l'actualitat i, en canvi, presentar-se a la ciutadania com una nova solució, sense assumir cap responsabilitat en l'actual col·lapse municipal. Encara més: el PP ha fet que el seu perfil gestor (que mai ha anat acompanyat de resultats tangibles, per cert) i l'agenda estudiadament multicolor dels darrers mesos amagui la realitat d'un discurs polític molt menys amable en termes socials i comunitaris i, aquest sí, sense tantes floretes. Un discurs que ha anat penetrant, lluny de la mirada d'analistes i politòlegs.

Quin cínic contrast entre el somriure exhibit en les banderoles electorals i la guerra de trinxeres que hem vist aquest darrer any a les xarxes per associar Badalona a un territori en què tot eren contenidors cremats, pisos ocupats a entranyables àvies i joves assassins dia sí, dia també. Al capdavant: estigmatització, simplisme i molta irresponsabilitat. Aquest discurs, ben poc *badalonista*, ha penetrat eficientment entre la ciutadania en la Badalona de més amunt de l'autopista (metàfora per explicar la ciutat més densa, que en les darreres dècades ha votat socialista, i amb un nivell socioeconòmic més vulnerable). De fet, en algunes parts de la ciutat ha funcionat com una mena d'efecte placebo en una part de la ciutadania que en altres municipis metropolitans ha optat, sense dubtar-ho, per la papereta verda de Vox.

Què passarà els pròxims quatre anys a Badalona? Hi ha decisions que s'hauran de prendre els anys vinents que condicionaran les dues pròximes dècades a Badalona. La ciutat viu un moment crític. El mandat que començarà el 17 de juny no és un mandat més. El 28 de maig marca un abans i un després clar. Un autèntic canvi de cicle a la ciutat.

La concreció del Pla Director Urbanístic Metropolità en el planejament local és un dels factors més importants (i potser irreversibles) que caldrà abordar, i que la ciutat haurà de viure sense contrapesos al ple-

nari. En depèn, per dir-ho ras i curt, de quina manera i amb quins costos, contrapartides i impactes es donarà sortida al sostre immobiliari que resta per desenvolupar al municipi. No és poca cosa. Al voltant de l'habitatge bascula un altre dels grans reptes. Més enllà dels titulars simplificadors antiocupes, Badalona necessita habitatge públic, programes de rehabilitació intensius (Serra d'en Mena, vell Sant Roc...) i polítiques valentes per gestionar preus. Serà interessant comprovar a qui rendeix pleitesia el *Badalonisme*. No soc optimista. Crec que és ben previsible.

D'altra banda, avui dia –finalment!–, la corporació municipal té a punt les bases de la reforma municipal (que arrelen en l'aposta del govern 2015-2018 i l'informe Ramió). La seva aplicació, però, és molt més que una qüestió tècnica i jurídica. Aquí hi ha molta po-

No hi ha gestió asèptica desconnectada d'una agenda política determinada

lítica, que ningú s'enganyi! No hi ha gestió asèptica desconnectada d'una agenda política determinada, i menys si aquesta es reforça amb el creixement de les opcions del PP al govern de l'Estat.

De fet, sabem bé –tot i que recordem poc!– que va suposar el primer govern del PP pel que fa al desmantellament de determinats serveis públics, que encara arrosseguem. Damunt la taula, molt probablement ens espera el trist retorn de velles receptes ja patides –privatitzacions encobertes, retrocessos en participació i transparència, propaganda policial, ofegament dels mitjans públics, estigmatització de col·lectius... Segurament, la novetat la tindrem en el to i la cintura amb què Xavier García Albiol ho aplicarà per assegurar-se el vot que té prestat. Veurem fins on arriba la seva màgia com a artefacte electoral aplicada a la rocosa realitat d'un Ajuntament i d'una ciutat com la nostra. Ara no tindrà les excuses que fins ara han format part indestruïble de les seves polítiques. Ja no podrà culpar les pèrfides esquerres perdedores de les seves incapacitats.

I A PARTIR D'ARA, QUÈ?

Aquest és un debat que caldrà fer amb temps, i en els diferents espais polítics i socials. Penso que una pos-

sible resposta hauria de passar per no culpabilitzar el votant, perquè hi ha moltes motivacions entre les persones que han escollit la butlleta del PP. I que cal entendre que els neguits i patiments de moltes de les nostres veïnes i veïns no són una frívola fantasia, i que toca assumir, amb empatia i proactivitat, el nivell de cansament i desafecció d'una part de la ciutadania...

I donar respostes, i no simplificar. Evitar la batalla sobre qui és el que fa funcionar millor l'Ajuntament, sobre qui fa els millors *renders* o sobre qui guanya el concurs de posar més policies... I tornar a parlar de política, i de projecte! D'allò que ens fa propers i solidaris, a peu pla, colze a colze. I connectar de nou. Perquè si una cosa em sembla inexcusable és que allò que es decideixi al saló de plens s'ha de poder projectar més enllà de la plaça de la Vila, articulant noves complexitats. I caldrà fer-ho des del minut u, perquè ens juguem la permanència o no d'un cicle llarg del PP. Corren perill drets i oportunitats en una ciutat amb tantes desigualtats i feines pendent com la nostra.

La caiguda del 28 de maig és massa rotunda per intentar fer com si res. Caldrà que passin coses. De fet, ja n'han començat a passar, però segurament n'han de passar més, amb més rotunditat i arreu. Parlem dels lideratges (que caldrà renovar i després fer créixer) i, en segon lloc –i clarament de forma prioritària–, parlem de la (re)construcció d'una agenda compartida. Sempre amb autocrítica (és la millor manera d'aprendre, i està clar que moltes coses no s'han fet bé), però també amb orgull per la feina feta en clau de suma republicana.

Mirar endavant, aprendre dels errors, reivindicar els encerts i refer tots els ponts trencats aquests darrers quatre anys. I tornar a començar.

NOTA AL LECTOR

Fa una setmana vaig fer un article a *Crític*, amb una anàlisi amb dades de la victòria del PP. Acabava aquell article amb aquesta reflexió, que mantinc: "No ha estat un article fàcil de fer des del punt de vista de l'analista. He estat actor en aquesta història (del 2015 al 2021 vaig ser regidor per ERC, fins que vaig deixar l'acta en desacord, entre altres qüestions, amb el trencament de la coalició amb Guanyem, per cert, amb 25.000 vots i segona força al plenari). Avui soc militant de base republicà. Assumeixo errors i he fet i faig autocrítica (per bé que no era l'objectiu d'aquest article). Disculpes si en algun moment he barrejat papers".

Les millors perles

Quina és la cua més llarga que has fet mai? Segur que no és tan llarga com la que ja fan les seguidores de Harry Styles a l'Estadi Olímpic Lluís Companys per veure el seu ídol, que actuarà a Barcelona el 12 de juliol. Ho ha avançat *RAC1*.

Otis Taylor, un músic estatunidenc de 74 anys, s'ha graduat a l'institut 57 anys després que el fessin fora per portar els cabells massa llargs i a l'estil afro. El centre s'ha disculpat amb l'artista. Mai no és massa tard.

A Barcelona segurament no es podrien permetre ni un pis, però, a la comarca de la Noguera, s'hi han comprat pràcticament un poble sencer. És la situació que ha viscut una jove parella a la Figuera, un llogaret del municipi d'Algerri.

Kathleen Folbigg, una dona australiana, ha passat dues dècades a la presó acusada d'haver matat els seus quatre fills. Ara, una investigació científica encapçalada per una genetista espanyola ha permès indultar-la.

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO

Tribuna

Badalona: que torni la política, si us plau

per Ferran Falcó

Foto: Arxiu

El dia que el *Línia* em va demanar un article sobre els resultats electorals a Badalona, vaig pensar que podria fer una mica d'història i que era una ocasió per explicar quelcom que interessadament continua en l'imaginari d'alguns petits espais polítics de Badalona.

I és que hi ha gent, encara, que pensa que la "culpa" dels resultats de Xavier García Albiol d'aquest 2023 és meva, per haver-lo deixat governar el 2011. Creien que impedit-l'hi, com s'ha fet des del 2015, s'acabaria amb ell. Ara que ja s'ha vist que aquesta estratègia no era la bona, m'agradaria explicar coses que mai havia deixat escrites.

Deia que alguns continuen situant-me a la zona zero del creixement electoral de García Albiol, com si la seva progressió, constant des del 1999, del primer al divuitè regidor del 28 de maig, no fos simplement a causa de la seva capacitat de fer i de connectar amb la majoria dels badalonins.

Com que aquella decisió em va costar cara, necessari i vull reivindicar-la, perquè avui, en les mateixes circumstàncies, la tornaria a prendre. En una campanya es diuen moltes coses, i em penedeixo d'haver dit, en un míting del 2011, que no el fariem alcalde "ni per activa ni per passiva". Em vaig equivocar, pressionat pels meus i pels altres a no dir el que pensava. Un ha d'aprendre a callar, perquè els resultats són els que obren o tanquen portes. S'ha vist després moltíssimes vegades, per exemple quan Ada Colau va acceptar els vots de Manuel Valls per ser alcaldessa de Barcelona. O quan Dolors Sabater va dir, el 2015, que el 2019 tornaria a fer de mestra.

Jo no vaig votar García Albiol en aquell Ple. Vaig votar-me a mi mateix. Fins i tot vaig avançar-me al que passaria després amb Àlex Pastor, quan va rebre els vots de tothom per impedir que García Albiol fos alcalde. Jo també ho vaig plantejar, sense tanta sort. Potser perquè era convergent o perquè el meu perfil era més polític que el de Pastor. És història, però que García Albiol sigui alcalde no és cosa meva: és decisió de la majoria. I decisió també dels regidors municipals.

Aquella nit electoral, la del 2011, a la Llesqueria, un petit restaurant del carrer Iris, en presència de 10 o 15 persones que podria citar, vaig dir que aniríem a l'oposició. Aquella nit també ho vaig comunicar al president Mas, i recordo haver-ho dit a l'actual gerent del Consorci de l'Estrella i exregidor socialista, Francesc López Guardiola. Cal saber-ho per a quan els mediocres i els desinformats –i els mitjans que hi col·laboren– diuen que jo vaig fer servir Badalona de moneda de canvi per Barcelona. O que em van obligar a fer-ho. No.

Vam anar a l'oposició perquè havíem perdut un regidor. Perquè García Albiol havia guanyat amb 11 regi-

dors, un més que els socialistes. Perquè havíem de governar en minoria. Perquè no ens n'hauríem sortit davant la força d'un candidat que va aconseguir atraure mitjans de comunicació d'abast espanyol a Badalona dient algunes veritats incòmodes. Teníem gitanos romanesos a les places i als pisos, teníem sobreocupacions i teníem uns barris en estat de xoc per l'arribada de persones que estaven canviant la fisonomia i l'ús de l'espai públic.

Que ell fos la solució a tot això no és cert. Un alcalde no pot resoldre sol i en poc temps un problema d'aquesta complexitat. Calia temps, recursos, serveis socials i educatius i aplicació de la llei i de les ordenances. Calia tot això, i mentre nosaltres hi posàvem esforç, ell hi posava paraules gruixudes.

Però "en Xavi" sempre ha tingut sort, i quan va agafar l'alcaldia, en plena crisi mundial, els gitanos romanesos van tornar al seu país. Perquè eren aquí, i a València, Madrid o altres capitals d'Europa, portats per les màfies de la mendicitat. I quan van faltar turistes, obres i diners van tornar cap a casa.

M'agradaria explicar coses que mai havia deixat escrites

Hi ha fets que la gent no coneix i que no hem sabut explicar. No teníem altaveus. Per exemple, la gent no sap que aquell govern del 2007 al 2011 va invertir 120 milions d'euros, contra els 19 que va poder invertir després García Albiol. Tampoc sap que vam agafar una Guàrdia Urbana amb 235 agents i la vam deixar amb 302. I que García Albiol, quan va plegar el 2015, en tenia 279.

Les percepcions, en política, són importants, i García Albiol és una màquina fent creure la seva versió de les coses. Amb l'ajuda de les televisions estatals que es veuen als barris, tenia la feina feta.

Amb la seva victòria del 2011 el vam deixar governar, sí. Vaig argumentar que calia que ho fes perquè l'única manera de deixar de governar és començar-ho a fer. També em vaig equivocar dient que "seria un patata" i que la gent veuria que no és possible resoldre-ho tot com ell deia. No va ser un patata, i en plena crisi va comptar amb nosaltres per pactar algunes accions de govern i tenir estabilitat. No li vam deixar regalar llibres de text ni fer la piscina a la Focus. No hi estàvem d'acord, en el primer cas, i no vàiem clar el pla econòmic financer, en el segon. Però ens vam entendre i vam fer altres coses. Coses bones per a Badalona. Vam fer política.

Ara, Dolors Sabater ha dit a *VilaWeb* que jo he fet una campanya paral·lela a favor de García Albiol. Pot dir missa. Jo crec, en canvi, que la seva aparició d'urgència en campanya va decantar vots que haurien estat abstencions o en blanc cap a García Albiol. I que la idea que el govern dels petits pogués dependre en alguna cosa de Guanyem va disparar encara més les opcions de García Albiol i la seva majoria absoluta.

De la mateixa manera que vaig deixar governar el guanyador del 2011 votant-me a mi mateix, vaig votar Dolors Sabater per ser alcaldessa de Badalona el 2015. Aquí sí que vaig fer el que el partit em va demanar. Si hagués volgut seguir, potser hauria defensat no fer-ho. Però el 2015, la descomposició de CiU i el mal resultat no em deixaven marge per a res més que no fos deixar pas, i deixar les coses on el meu partit volia.

En aquests anys ha vingut el desastre que ens ha portat a l'escombrada dels que governaven contra el guanyador de les eleccions. Mocions de censura o de confiança, alcaldes els uns, els altres... I, al final, potser massa contundentment, la ciutadania ha votat una esmena a la totalitat. I ha guanyat qui hauria d'haver estat governant des del 2011. Crec que si hagués estat així, avui acumularia tres mandats manant i, qui sap, potser estaria tocat pel desgast. En canvi, ara el tenim fresc com una rosa. Amb 18 regidors de 27. I 32 anys a l'Ajuntament. Comença de zero. Com l'oposició, gairebé. I per guanyar-lo, només hi veig una recepta. Projecte, oposició –però també col·laboració– i un relat que demani un reequilibri de forces a l'Ajuntament sobre la base de no posar el "fer-lo fora" per davant del "guanyar les eleccions".

Els de la Badalona petita, tan convençuts que tenien raó, encara pensen que aquesta bèstia –en el bon sentit– electoral que és García Albiol és obra meva. S'equivoquen. És seva. De la seva renúncia a fer política. Del seu únic projecte, que era que ell no hi fos.

El 17 de juny, García Albiol recollirà els fruits de la bona feina que, en la darrera etapa, ha impulsat Rubén Guijarro. I Alex Montornès o David Torrents. I també la gent d'En Comú Podem. Ho veurem amb les pistes d'atletisme, el passeig marítim o el contracte de neteja.

Els partits que vivien instal·lats en la creença que García Albiol mai arribaria als 14 regidors hauran –haurien– de començar a oposar davant els ciutadans, com opositen els que volen ser advocats de l'Estat. Amb sacrifici i amb mentalitat d'aprovar un examen que d'aquí a quatre anys posarà un altre cop la ciutat davant el mirall. No serviran els fronts populars, les desqualificacions ni les proclames. Servirà haver generat la idea que Badalona necessita un Ajuntament on l'equilibri de forces no sigui quelcom que la paralizzi. Que torni la política, si us plau.

Flaixos

@andreuginola: Aquesta temporada es retiren Piqué, Joaquín, Bale i Ibrahimovic. Marxen Busquets i Jordi Alba del Barça. I es retira Mateu Lahoz (gràcies a Déu).

@LaliCreus: [Sobre Manel Vidal, Judit Martín i Juana Dolores] A un el van acompanyar, l'altra està al jutjat i la tercera és la delícia de tota la progressia benestant...

@EmmaZafon: Un ministre va dir "escolteu, potser hauríem de menjar menys carn" i fins i tot el president del govern va eixir a desdir-lo amb "un chuletón al punto es imbatible".

En Kevin no és un estranger com els que normalment apareixen a les notícies. Ell no ha creuat l'estret, no fugia de cap guerra, fam o crisi econòmica i no esquivava la policia per evitar ser deportat. En Kevin és originari del Canadà i és feliç a Barcelona. Fa pocs mesos que va arribar a la capital catalana perquè es va enamorar d'una noia holandesa que hi viu. "M'encanta la manera de ser a Barcelona: la conciliació entre feina i família és molt millor que al meu país, on la gent se centra massa en els diners", explica. "Viure aquí amb un sou canadenc és avantatjós, perquè el cost de la vida és molt més baix que al meu país", afegix. En Kevin treballa en el sector de la comptabilitat. Té la seva pròpia empresa, que està registrada al Canadà. És el que s'anomena expat, però en el seu cas també podem dir que és un nòmada digital.

En els darrers temps, aquests dos conceptes s'han colat en el debat públic a Catalunya. De fet, han aparegut en la campanya de les eleccions municipals, sobretot a Barcelona, per a uns com la solució final per projectar la capital al món i per a altres com una de les set plagues bíbliques. En el seu programa, el PSC demanava a la Generalitat "facilitar una integració més ràpida de la comunitat expat", però formacions com la CUP denunciaven que "els expats no contribueixen a enfortir els barris" i fan augmentar els preus dels lloguers. Sigui com sigui, el cert és que hi ha molt desconeixement al voltant d'aquesta població. Comencem, doncs, trencant mites.

EXPAT O NÒMADA?

Encara que a ulls dels autòctons pot semblar que tots són estrangers del nord d'Europa o dels Estats Units que viuen i treballen a Barcelona, uns i altres són coses ben diferents. Així ho considera l'antropòleg José Mansilla, que defineix els expats com "les persones que fan feina per a una multinacional durant més d'un any en un territori que no és casa seva o que troben feina en un altre lloc amb el seu idioma". Per a l'investigador i geògraf Agustín Cocola-Gant, però, en els darrers temps la figura de l'expat ha anat evolucionant. "Ara molts són autònoms i n'hi ha de diferents nivells", considera. "Els portuguesos, italians o grecs són l'esglaió més baix d'aquesta classe", afegix.

El nòmada digital respon a una lògica diferent. Fabiola Mancinelli és investigadora i professora lectora del departament d'Antropologia de la Universitat de Barcelona i ha estudiat en profunditat aquest fenomen que va explotar amb la pandèmia, però que ja té quasi dues dècades de vigència. "Es tracta d'un treballador de les professions digitals que aprofita la possibilitat de treballar lluny d'unes oficines per veure món", assenyala. "Els

A Barcelona es calcula que hi ha uns 100.000 estrangers del nord global. Foto: Vicente Zambrano González/Ajuntament de Barcelona

Els altres estrangers: rics, nòmades i expats

Quan parlem d'estrangers, sovint tendim a pensar en la població vinguda de països pobres. Malgrat això, a l'àrea metropolitana de Barcelona hi ha milers de persones que venen del nord global. Qui són els expats? Qui són els nòmades digitals? Quina és la seva ideologia? En aquest reportatge ho expliquem.

estudis diuen que és una persona que ve de països amb passaports forts del nord global: molts estatunidencs, britànics i nord-europeus", detalla. En la mateixa línia, Mansilla afirma que aquests treballadors viuen "un temps inferior a un any en un indret i busquen la temporada de sol per perllongar l'estiu en llocs com Bali o Llatinoamèrica".

Tot i que no hi ha gaire dades sobre quants són els uns i els altres, segons xifres de l'Ajunta-

ment, l'any 2021 hi havia a Barcelona una mica més de 101.000 persones provinents de països del nord global. En la seva investigació sobre el fenomen al llibre *Barcelona no té solució*, el periodista i expolític Antonio Baños els xifra, sense distingir-los, en una mica més de 100.000.

Des de fa poc més de dos anys, l'Ajuntament de la capital catalana compta amb un servei per atendre aquesta població batejat com a Barcelona International

Welcome Desk. L'organisme, que té com a objectiu "facilitar l'acollida de persones d'altres països que decideixen establir-se, treballar, invertir, estudiar i viure a la ciutat", va atendre, en el seu primer any de vida, 768 persones de 93 nacionalitats. Les dades de la iniciativa, a les quals ha tingut accés *Línia*, determinen que un 74% són homes i més del 80% tenen menys de 40 anys. El 56% són de fora de la Unió Europea. Els seus principals països d'origen són Itàlia, els

Estats Units, el Regne Unit, Colòmbia, França, Alemanya i l'Índia, i resideixen, sobretot, a Barcelona i a l'àrea metropolitana.

CLASSE I IDEOLOGIA

Més enllà dels números, podem definir aquesta població estrangera segons altres conceptes. A quina classe social pertanyen? Quina ideologia tenen? Una altra vegada cal distingir entre els dos tipus d'estrangers. "L'expat acostuma a ser progressista i defen-

Visa per a rics

● Ho diu l'article 63 de la Llei 14/2013: els estrangers més rics poden obtenir un visat a cop de telonari. Bé, no ho diu d'aquesta manera, sinó que assenyalava que "els estrangers no residents que es proposin entrar al territori espanyol per tal de fer una inversió significativa de capital poden sol·licitar el visat d'estada o, si escau, de residència per a inversors, que tindrà una durada d'un any". Mentre els migrants que arriben per mar jugant-se la vida han de viure una odissea per regularitzar la seva situació administrativa, el go-

ol quasi 1.000 milions d'euros de ciutadans majoritàriament xinesos, rusos i estatunidencs que s'han acollit a aquesta llei.

No és l'única derivada d'aquesta anomalia administrativa. En el terreny local, la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) va demanar al ple de l'Ajuntament barceloní, abans de la celebració de les eleccions municipals, que s'exclouï la capital catalana i la seva àrea metropolitana del marc on té efecte la llei. Per a l'organisme, aquesta regulació està aconseguint tensar, enca-

Gràcies a les lleis estatals, els estrangers que gasten almenys 500.000 euros en un immoble poden regularitzar la seva situació administrativa

vern espanyol, a través de l'anomenada *Golden Visa*, permet aconseguir els papers a la persona sense permís de residència que gasta dos milions d'euros en deute públic espanyol, un milió d'euros en accions en una empresa o entitat financera espanyola o que compra una casa per valor de més de 500.000 euros.

En aquest sentit, i segons lamenta l'organització Transparència Internacional, "igual que un bé de luxe, es poden comprar la ciutadania i els drets de residència de la Unió Europea, i això genera riscos de corrupció". Tal com va publicar la *Directa* en un reportatge d'investigació, la *Golden Visa* ha reportat a l'estat espany-

ra més, un mercat immobiliari ja de per si tensat, perquè està fent que augmentin els preus. La FAVB assegura que la *Golden Visa* accelera "l'expulsió de la població del centre de Barcelona" i augmenta la "gentrificació a través de promocions d'habitatges de luxe". La federació apunta que, des que la llei va entrar en vigor amb els vots del PP i de CiU, el govern espanyol ha concedit 14.801 visats d'aquesta mena "sense que cap organisme de l'estat fiscalitzi l'origen i el final d'aquests capitals". "Catalunya, amb un 40% del total dels visats, ostenta el primer lloc del rànquing", denuncia l'organisme veïnal de la capital catalana.

sa les causes socials i el medi ambient", explica Mansilla. "Si són alemanys, sovint voten partits verds, mentre que els anglesos són de centreesquerra i liberals", afegix. A més, tenen una posició social i un poder adquisitiu elevat.

En canvi, segons Mancinelli, i encara que els nòmades digitals es defineixen com a classe mitjana, per a ells la política no és un tema que tingui importància. "La seva ideologia és individualista neoliberal i es defineix pel culte i celebració de la llibertat". Així, aquesta població busca vides amb el màxim confort, però "no es preocupa de projectes col·lectius i, per exemple, en lloc de treballar per l'estat del benestar pensa en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger", assenyalava la investigadora. Alhora, s'autoperceben "com a pioners d'una revolució dels costums del món laboral, però en realitat acaben treballant moltes hores", remarca. "S'autoexploren", assevera Mansilla.

El cas dels expats és una mica diferent. "Sobretot quan porten els fills a l'escola, comencen a fer xarxes i fins i tot aprenen català", afirma l'antropòleg. "L'escola pública serveix per arrelar-los, però

quan tenen capacitat adquisitiva porten els seus fills en centres privats internacionals", lamenta.

IMPACTES

La Maria porta el seu fill en una escola del Poblenou. És integrant de l'AFA i sovint rep queixes d'altres mares i pares expats perquè a les reunions es parla en català. Durant la campanya de les eleccions municipals, algunes formacions com ERC o la CUP van denunciar que aquestes poblacions estrangeres suposen una amenaça molt gran per a la supervivència del català a la ciutat. Certament, per als nòmades digitals i els expats, el català no és una prioritat. "La gent se m'ha enfadat algun cop perquè no estic aprenent el català i, en canvi, estic aprenent el castellà", afirma en Kevin. El mateix Mansilla confirma la idea i assenyalava que "són gent que no té interès a aprendre l'idioma". "L'expat segurament té més interès a aprendre el castellà, però el nòmada digital cap de les dues llengües", diu. De fet, segons Cocola-Gant, els nòmades digitals són difícils de distingir dels turistes.

Aquest no és l'únic impacte negatiu que generen els altres estrangers. S'ha assenyalat que aquesta població és la responsa-

"En lloc de treballar per l'estat del benestar, els nòmades digitals pensen en com comprar-se una assegurança privada per tenir cobertura sanitària a l'estranger"

"Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un 'coworking' que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats"

ble de fer augmentar el preu dels lloguers i de gentrificar barris com el Poblenou o el centre de Barcelona. Com que tenen un alt poder adquisitiu, poden pagar més per llogar un pis, i això dispara el valor del mercat immobiliari. Malgrat això, per a Mansilla, si parlem de nòmades, es tracta d'un problema "sobredimensionat". Segons Mancinelli, "tot i que no en són la causa principal, els nòmades digitals pateixen els efectes del fenomen que causen", ja que tendeixen a llogar pisos per una duració inferior als 11 mesos.

Finalment, aquesta població també produeix canvis en el teixit comercial. "Els residents de les ciutats perden espai en detriment de comerços adaptats als gustos dels expats", considera Cocola-Gant. Es refereix a cafès on es pot anar a treballar o botigues amb alimentació internacional.

FACILITATS

En Kevin no és com els estrangers que apareixen a la televisió o als diaris. Segurament hi ha una part de racisme en la mirada tan diferent que projectem cap a ell i cap a la població estrangera amb menys recursos. Més enllà d'això, no tot és culpa dels mitjans. Les mateixes administracions s'encarre-

guen de crear un abisme entre uns i altres. "Per als polítics té més rendiment electoral sortir en una foto amb emprenedors d'un *coworking* que amb un botiguer pakistanès que és tan emprenedor com els expats", critica Mansilla. Així mateix, al Barcelona International Welcome Desk cal sumar-hi altres iniciatives com el visat especial per a nòmades digitals del govern espanyol. Aquest document els permet viure al país durant tres anys i s'entrega a aquells estrangers que volen treballar en remot i que "no tenen passaport de la Unió Europea per exercir una activitat professional", sempre que tinguin estudis superiors.

Aquesta visió benevolent només fa que aprofundir en el que Cocola-Gant defineix com a neocolonialisme cultural i econòmic. "Molts d'ells acaben pensant que som pobres i que necessitem els seus diners", afirma. Són com *misters Marshalls* moderns. Estrangers que mai definiríem com a migrants. Una qüestió de raça i de classe.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

L'Ajuntament ha anunciat que els concerts de Camela i Mojinos Escozíos previstos per al 16 i 17 de juny al parc del Gran Sol s'ajornen al 29 i 30 de juliol per dificultats en la tramitació administrativa de la producció dels concerts.

Guijarro renunciarà a l'acta de regidor de l'Ajuntament

POLÍTICA ▶ L'alcalde en funcions de Badalona i candidat del PSC el passat 28M, Rubén Guijarro, ha comunicat que renunciarà a la seva acta com a regidor de l'Ajuntament de Badalona. Ho va explicar aquest dimarts al programa Badalona Matí, de Ràdio Ciutat de Badalona. Per calendari, ja que pròximament són les eleccions espanyoles, l'excalde va expressar que segurament assumirà l'acta i, aproximadament al setembre o a l'octubre es produirà el relleu al PSC. En ser preguntat per la renúncia, Guijarro va assegurar que ho tenia clar "des del primer moment" i ho va comunicar a la direcció nacional del partit i a la de Badalona. "Calen nous lideratges i noves maneres de fer política. Jo en aquests 18 mesos com a alcalde i com a regidor des de fa 8 anys, m'he buidat".

I A PARTIR D'ARA, QUÈ?

Amb les eleccions a tocar i amb la renúncia de Guijarro després de l'estiu, sembla que el nou lideratge del PSC encara es farà esperar.

Guijarro és regidor de l'Ajuntament de Badalona des del 2015. Foto: ACN

L'encara alcalde no va pronunciar-se al respecte i va assegurar que és una responsabilitat que ha d'assumir la direcció del partit. Si ens guiem per la llista del 28M, la número 2 és Teresa González. La regidora, preguntada per *Línia Nord*, assegura que el partit ha d'analitzar la situació i treballar per fer una oposició constructiva allunyada de la confrontació. González diu que "sempre ha estat i estarà a disposició del partit" perquè

el PSC recuperi la confiança dels ciutadans de Badalona.

D'altra banda, un dels perfils que podria ajustar-se a les cares noves i als nous lideratges dels quals parlava Guijarro és el número 3 de la llista, el nouvingut Fernando Carrera. Tot i això, Carrera, en declaracions a *Línia Nord*, ha assegurat que de moment prefereix no pronunciar-se sobre aquesta qüestió i que cal respectar els terminis que marqui el partit.

Continua el calvari dels veïns de l'edifici Gregal a Sant Crist

LLOGUER ▶ Veïns de l'edifici Gregal, una promoció d'edificis de lloguer social al barri de Sant Crist inaugurada el 2021, fa mesos que es queixen dels preus dels subministraments i d'alguns dels serveis que, a priori, se n'hauria de fer càrrec la gestora de l'edifici.

Un dels problemes habituals que denuncien els veïns és el soroll de l'extractor i de l'alarma del pàrquing, que salten periòdicament a diferents hores i que alteren el descans i la convivència. Un dels veïns confirma a *Línia Nord* que, en trucar a Fergur, la companyia de manteniment de l'alarma, un tècnic li va comentar que

no anirien a resoldre aquesta situació perquè Salas, l'empresa gestora, té un deute amb ells. Els veïns expliquen que gràcies al fet que l'edifici del costat, que és una promoció de propietat i que la promotora sí que paga a l'empresa de manteniment, moltes vegades salta l'alarma al mateix temps, el tècnic apaga les dues. "El problema és que un dia l'alarma saltarà per una cosa greu i no ho sabrem perquè salta cada dos per tres", diuen els veïns. "Paguem gairebé 4.000 euros mensuals de comunitat i ens volen pujar 100 euros. On van els diners si ni paguen el manteniment?", afegixen.

Exterior de l'edifici Gregal, a Sant Crist. Foto: Línia Nord

★ ★
SORTEIG
2 entrades per a

Sebastian Yatra

Dharma Tour

11 juliol als jardins
del Palau de Pedralbes
de Barcelona

línia

@liniatarxa

Escaneja per veure les bases i participar-hi

Violacions a Badalona: fins quan?

» L'ombra de les agressions sexuals torna a sobrevolar la ciutat amb un nou cas de violació grupal
» L'Ajuntament i la Generalitat es reuneixen per abordar la problemàtica i també ho fan els Mossos

SUCCESSOS ▶ Badalona afegeix un nou capítol a les agressions sexuals que s'han fet públiques en els últims mesos. Els Mossos d'Esquadra investiguen ara una nova agressió sexual múltiple a una menor, segons va avançar *La Vanguardia*. Els fets van passar dissabte a la tarda en un descampat a prop de la platja i la Unitat Central dels Mossos Contra Agressions Sexuals (UCAS) s'ha fet càrrec de la investigació.

Segons *La Vanguardia*, s'han identificat i arrestat cinc dels presumptes autors de la violació grupal, informació que, de moment, la policia no confirma. El grup el formarien entre sis i set adolescents, entre els quals hi havia la parella sentimental de la víctima. El mateix rotatiu recull que alguns dels arrestats van declarar que el xicot de la noia va "convidar-los" a "violar" la noia.

L'Ajuntament ha tornat a demanar "canvis urgents" a la llei del menor després d'aquest nou cas, ha condemnat els fets i ha ofert tots els recursos municipals a la víctima i la família. També ha iniciat els tràmits per personar-se com a acusació popular.

Xavier García Albiol, per la seva banda, aposta per modificar la llei del menor per rebaixar l'edat penal. El futur alcalde ho va dir en una entrevista a *RAC1*, on va proposar crear una comissió al Congrés per abordar aquesta qüestió i va oferir-se a comparèixer-hi. El futur alcalde va afirmar que la legislació actual "no reflecteix l'evolució que ha patit la societat en els darrers anys" i que "està plantejada d'acord amb una mentalitat que ja no existeix". Sobre això, el conseller de Drets Socials, Carles Campuzano, declarava aquest dimecres que no és "massa partidari" d'impulsar canvis legals quan acaben de produir-se "casos que escandalitzen". "Ara no és el moment", va recalcar, i va instar a fer un debat de fons per "abordar seriosament" la inimputabilitat dels menors.

El moviment *No esteu soles*, sorgit arran de les violacions al Màgic, reclama al nou govern de la ciutat que inverteixi "dràsticament" a atendre les víctimes d'agressions sexuals. "Estem fartes de paraules buides", afirmava la portaveu Teresa Prados a l'ACN, que va tornar a parlar de "l'abandona-

Manifestació contra les agressions sexuals celebrada a l'abril. Foto: Mar Martí/ACN

ment" del consistori a les víctimes. "Si de veritat volen acabar amb aquesta xacra, que ho demostrin amb fets", va afegir.

REUNIONS D'URGÈNCIA

El consistori badaloní i la Generalitat es reuneixen aquest dijous amb l'objectiu de generar un espai de coordinació i seguiment per abordar les agressions sexuals a menors que han tingut lloc a la ciutat en els darrers mesos. L'Ajuntament també ha convocat per

avui un ple extraordinari per condemnar els fets.

Aquestes, però, no són les úniques trobades del dia. Els Mossos d'Esquadra també abordaran aquesta problemàtica. En concret, es reuneix la Taula Operativa Regional de la Regió Metropolitana Nord, que analitza la situació i pren, si s'escau, mesures preventives en l'àmbit policial. Una taula que es convoca cada mes, però que s'ha avançat per la urgència de la situació.

DOS DETINGUTS PEL CAS 'MÀGIC'

D'altra banda, dos nois menors d'edat han estat detinguts com a presumptes autors d'una de les agressions sexuals en grup a una noia també menor, de tretze anys, que hauria tingut lloc cap a finals de gener al centre comercial Màgic i que ja es va denunciar. Els detinguts ja han passat a disposició judicial i han quedat en llibertat vigilada. La investigació continua oberta perquè hi podrien haver més persones implicades.

Aigua regenerada, la resposta més sostenible a la sequera

Aigües de Barcelona promou aquesta font d'aigua sostenible i resilient, que suposa ja un 25% dels recursos hídrics emprats per al subministrament d'aigua al territori metropolità de Barcelona

La sequera s'ha instal·lat a casa nostra. Catalunya pateix la situació més greu dels darrers 50 anys, la qual cosa ha obligat l'Agència Catalana de l'Aigua a decretar l'estat d'excepcionalitat, una mesura que afecta uns 6 milions de persones d'un total de 495 municipis. Fa més de dos anys que no hi ha un règim normal de pluges. La sequera és un fenomen recurrent a la conca mediterrània, però amb el canvi climàtic cada vegada hi ha més episodis i són més llargs i intensos.

Estem davant d'un repte que obliga a una nova gestió del cicle integral de l'aigua, l'element bàsic per a la vida. Cal un canvi de model per redistribuir i ampliar les fonts d'aprovisionament i assegurar-ne el subministrament de manera continuada. És hora de prendre decisions i accions que facin més sostenible la gestió i l'ús d'un recurs natural insubstituïble. El canvi climàtic està convertint l'excepcionalitat en la norma.

El Dia Mundial del Medi Ambient, que com cada any se celebra el 5 de juny, és una bona oportunitat per reflexionar sobre quina és la millor solució i accelerarne l'aplicació. Aigües de Barcelona aposta fermament per una transició ecològica cap a models sostenibles, locals i resilient. Promoure l'economia circular, protegir els ecosistemes i la biodiversitat és el camí per lluitar contra l'emergència climàtica.

Aigua de proximitat, accessible i estable per no dependre de la pluja
L'Agència Catalana de l'Aigua estima que el canvi climàtic provocarà una reducció del 22% en la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. Davant aquesta situació, Aigües de Barcelona considera que la millor solució per fer front a l'escassetat hídrica estructural i als episodis de sequera és la reutilització de l'aigua regenerada, aquella aigua que surt de les depuradores i se sotmet a un tractament addicional perquè es pugui reutilitzar d'acord amb un model circular.

L'aigua regenerada permet assegurar la disponibilitat i la qualitat dels recursos hídrics sense dependre de la pluja o de l'extracció d'aigua de recursos superficials i subterranis. A més, contribueix a protegir i restaurar la biodiversitat i els ecosistemes i redueix la petjada hídrica humana dels usos finals de l'aigua perquè és una aigua de proximitat, accessible i estable. La reducció de la petjada hídrica en els usos de l'aigua pot arribar a ser del 99% com-

parada amb altres fonts convencionals gràcies a la circularitat intrínseca d'aquest recurs. A nivell energètic, la demanda d'energia de l'aigua regenerada és fins a tres vegades menor que la de la dessalinització. Per això és l'opció més sostenible.

Nova combinació de fonts per garantir la resiliència hídrica de les ciutats

Aigües de Barcelona va regenerar el 2022 un total de 50 hectòmetres cúbics (hm³) d'aigua, és a dir, l'equivalent al consum d'aigua durant un any de prop d'1.250.000 persones. En l'actualitat s'està destinant aigua regenerada des de l'estació de regeneració del Baix Llobregat aigües amunt del riu fins a Molins de Rei per ser reutilitzada com a aigua pre-

potable. D'aquesta manera, s'aporta aigua regenerada al riu per tal que la planta potabilitzadora de Sant Joan Despí la capti aigües avall i la tracti de nou per convertir-la en aigua potable i seguir el cicle de l'aigua.

En un any normal, el 95% dels recursos d'aigua per a la metròpolis de Barcelona estan vinculats a la climatologia, és a dir, aigua superficial i subterranis, mentre que el 5% és aigua de mar dessalinitzada. En una situació de sequera com l'actual, el 19% del consum correspon a aigua superficial (riu, principalment), el 23% és aigua subterrània (cous i aqüífers), el 33% aigua dessalinitzada i el 25% aigua regenerada. Així vol dir que, per garantir la resiliència hídrica de les ciutats, cal diversificar i trobar la combinació més sostenible dels diferents recursos d'aigua incorporant, sense dubte, l'aigua regenerada.

Per fer front a aquest repte, la col·laboració públicoprivada és essencial. Aquesta col·laboració ha estat clau en grans desenvolupaments de la metròpolis al llarg

de la seva història com, per exemple, el pla Cerdà i la gestió de les aigües residuals del pla Garcia Fària, que va donar lloc a la reforma del sistema de clavegueram.

Per això, Aigües de Barcelona, conjuntament amb l'Administració, impulsa actuacions cabdals basades en la reutilització de l'aigua regenerada. Un clar exemple és al Pla Director d'aigua regenerada metropolità, en col·laboració amb l'Administració i els usuaris potencials d'aigua. Una peça estratègica per garantir la resiliència hídrica del territori. Així mateix, sota el patrocini dels fons Next Generation, la companyia ha proposat un projecte per incorporar a la regió metropolitana 180 hm³ de nous recursos amb una major resiliència (50 hm³ d'aigües regenerades, 45 hm³ de dessalinització i 45 hm³ de recursos locals del Llobregat i el Besòs).

A més, la companyia està distribuint, a diferents ajuntaments metropolitans, aigua regenerada provinent de les estacions depuradores del Baix Llobregat i de Gavà-Viladecans per a usos urbans, com ara la neteja de clavegueram, viària i de contenidors, i el reg de zones verdes.

El canvi climàtic requereix respostes sostenibles. Calen solucions innovadores. És hora de dibuixar un futur on tenir aigua depengui més de nosaltres mateixos que del que cau del cel.

Punt de captació d'aigua regenerada al riu Llobregat a l'estació de Molins de Rei i Aigües de Barcelona

BCNX10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

El millor circ de carrer el trobaràs a les Corts

LES CORTS | Del 16 al 18 de juny les Corts acull el Festival Circorts, organitzat pel Districte i on el circ és el gran protagonista, amb artistes i companyies locals, estatals i també internacionals. Alguns dels millors artistes de malabars, acrobàcies, música, poesia i, per descomptat, pallassos, actuaran durant tot el cap de setmana entorn de la plaça de les Ceràmiques Vicens, oferint el millor que saben fer. N'hem parlat amb la directora artística del Festival Circorts, Cristina Cazorla, i podem avançar que hi haurà novetats.

UNA CARPA PER A 200 PERSONES

Fruit de l'esforç per reforçar el valor cultural i fins i tot turístic d'aquest esdeveniment, el Festival Circorts incorpora enguany un nou espai a banda de l'escenari i de l'espai

El Festival Circorts estrena una carpa de 200

localitats on es farà un espectacle de cabaret

de tallers habitual: una carpa per a 200 localitats que s'ubicarà al carrer Benavent. Allà s'estrenarà un espectacle de cabaret amb la presència d'artistes locals i internacionals. "Es podrà veure sis vegades al llarg del cap de setmana", explica Cazorla, "i hi haurà passis especials per a la gent gran, el

Foto: Districte de les Corts

divendres a la tarda, i per als alumnes de l'Escola Lavínia, que cada any col·laboren amb el festival". Les entrades seran gratuïtes, però s'hauran de reservar a través de la pàgina web barcelona.cat/lescorts, amb el mateix sistema que es va fer servir durant la pandèmia. Tot i això, Cazorla confia que sempre quedarà alguna entrada lliure per als despitats.

Una altra novetat respecte als darrers anys és que el festival recupera els espec-

tales itinerants, que portaran el circ a diversos espais del districte, més enllà del centre neuràlgic de l'esdeveniment.

ARTISTES DE PRIMER NIVELL

El Festival Circorts ha complert vint anys i està molt arrelat a les Corts. Amb el temps ha passat de ser una activitat de barri a convertir-se en un festival capaç d'atraure artistes emergents amb molta projecció, com la Clara Reina, de la companyia Proyecto Tránsito,

guanyadora del festival Panorama Circada 2022 i una de les atraccions d'enguany. "És una artista emergent de Sevilla que fa un espectacle molt bonic amb *hula hoops*. És molt especial i amb una interpretació física molt potent", revela la directora creativa del festival, el qual és una de les activitats del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Trobareu més informació a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Una gran festa de gastronomia, moda i bricolatge plena de talent i dignitat

Foto: Aj. de Barcelona

NOU BARRIS | Roquetes Fashion Food & Wood Week, que se celebrarà el 17 de juny, és una gran festa que reuneix arts i oficis, gastronomia i moda, però amb un afegit molt especial. Els creadors són les persones del barri que participen en el projecte *Més amb menys*, que ofereix tallers de costura, cuina i bricolatge als veïns i veïnes de Nou Barris. És un projecte del Pla comunitari de Roquetes gestionat per la Plataforma d'Entitats de Roquetes que va començar com una iniciativa social i s'ha convertit en un gran esdeveniment que ja forma part de la Festa Major del barri i també del programa *BCNX10*, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

MODISTES, DISSENYADORES I TAMBÉ MODELS

El gran moment de Roquetes Fashion Food & Wood Week arriba amb les desfilades, caracteritzades perquè els vestits són fets per cosidores i veïnes que són, alhora, les dissenyadores i les models que desfilen per la passarel·la. L'esdeveniment va començar fa onze anys amb l'objectiu d'empoderar

les dones del barri, amb el suport de botigues i comerços que s'encarreguen del maquillatge, la perruqueria, etc.

Amparo Iturriaga, presidenta de la Plataforma d'Entitats de Roquetes, va viure el projecte des del principi. "Va començar arran de la crisi del 2008", explica, quan buscaven "alguna manera d'ajudar les veïnes perquè no es quedessin a casa". Amb unes màquines de cosir que havien donat a l'associació van posar en marxa un taller de costura. "Al cap de tres mesos els vam proposar fer una desfilada amb els vestits que s'havien fet", continua Iturriaga. "Va ser molt *xulo*, perquè era gent que estava vivint una situació molt difícil i aquell dia va sortir a la plaça i va gaudir molt". D'això fa onze anys, quan participaven en el projecte deu dones. Avui en són setanta cada setmana. "Sabeu com li diem nosaltres?", ens pregunta Iturriaga. "La desfilada de la dignitat, perquè surten a la passarel·la amb l'orgull d'haver-se fet la roba i la llueixen davant de tothom", conclou. Per a més informació podeu consultar el web visitbarcelona.com/BCNX10 o el perfil d'Instagram [@placomunitariroquetes](https://www.instagram.com/placomunitariroquetes). ■

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passeja't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.

Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

El TSJC ha ordenat a la Generalitat que pagui el deute històric de 2,5 milions que té amb la ciutat pel finançament de l'educació en la petita infància, que fa quasi 10 anys que reclamen alguns ajuntaments. Els diners es destinaran a les escoles bressol.

Arriba el primer festival per l'Economia Social i Solidària

COOPERATIVES ▶ El Festcoop Gramenet 23 és una realitat. Aquest dissabte 10 de juny als jardins de Can Sisteré tindrà lloc el primer festival per l'Economia Social i Solidària de Santa Coloma de Gramenet. L'Ateneu Cooperatiu del Barcelonès Nord ha organitzat aquesta jornada juntament amb l'Agrupació de Comerç i Indústria de la ciutat amb l'objectiu de "mostrar el que fan i ofereixen les cooperatives del territori i visibilitzar aquest model sostenible i viable de comerç".

La jornada tindrà música en directe, tallers i activitats que, segons l'organització, ajudaran a mostrar que el sistema cooperatiu és possible a Santa Coloma. "Es tracta d'enfortir els vincles perquè cooperatives i entitats locals es puguin trobar i treballar conjuntament en l'Ecosistema Cooperatiu de Gramenet i donar a conèixer a la ciutadania local l'existència d'empreses amb alt valor afegit i amb formes de fer més igualitàries i democràtiques", expliquen des de L'Ateneu Coope-

Una assemblea de l'Ateneu Cooperatiu. Foto: Twitter (@AteneuBNord)

ratiu. Entre els tallers i activitats destaquen la Fàbrica de Contes o el taller de confecció de barrets, que, a més, serviran als participants per protegir-se del sol a la cercavila en la qual ballaran els gegants de Santa Coloma al ritme del Carro de la Música. Pel que fa a les activitats adreçades al públic més adult, hi ha programades

Troba el teu ikigai, que significa la raó de viure en japonès, un taller i tast de pa ecològic i un mercat de segona mà.

També hi haurà una barra perquè els assistents puguin menjar i beure durant l'esdeveniment. La jornada s'acabarà a la mitjanit amb actuacions musicals d'artistes locals.

Nova sentència contra la reparcel·lació del barri antic

URBANISME ▶ El Jutjat Contencions Administratiu número 13 de Barcelona ha tornat a anul·lar la reparcel·lació del barri antic de Santa Coloma, que data del 2016. Segons la sentència a la qual ha tingut accés *El Periódico*, la jutgessa s'ha sumat a l'argumentació que va fer el Tribunal Superior de Justícia fa mig any amb la diferència que també s'ha estimat la reclamació d'un veí que no estava d'acord amb la compensació econòmica que li oferia l'Ajuntament per una de les seves propietats, que posterior-

ment hauria de ser enderrocada per tirar endavant la reforma.

Aquesta sentència sobre la reparcel·lació, però, encara no és definitiva. L'Ajuntament de Santa Coloma va presentar un recurs a la decisió del TSJC i encara s'ha de decidir en seu judicial si s'accepta. El famós PERI va ser aprovat el 1999, però els enderrocs no van anunciar-se fins al 2018. La ciutadania, però, va aconseguir aturar aquests enderrocs i, el novembre passat, el TSJC deixava sense efecte la reparcel·lació de la zona.

Pancarta de l'entitat Salvem el Barri Antic. Foto: Twitter (@sociutatvella)

premsa de proximitat metropolitana
un recorregut per la història a través de les seves capçaleres

espai línia

Exposició oberta al públic
Girona 52, Barcelona

CASAL D'ESTIU

ÚLTIMES
PLACES!

Vine a passar-ho bé!!!

del 26 de juny al 4 d'agost

nascuts de gener de 2010 al desembre de 2017

de 9 a 16 h

Acollida gratuïta de 8:30 a 9 h / Permanència de pagament de 16 a 17 h

accés preinscripció

**Multiesport,
activitats,
sortides....**

Preinscripció online

(des de les 9 h del dia corresponent)

Del 8 al 12 de maig: només socis

13 de maig: no socis pel torn del casal sencer

15 de maig en endavant: resta de places

Més informació al 607 079 776 (de 9 a 13h i de 15 a 17 h)

www.cnbadalona.cat

La instal·lació del nou asfalt sonoreductor al tram de la C-31 al seu pas per Sant Adrià ha acabat aquesta setmana. Aquest canvi permetrà reduir l'impacte de la contaminació acústica que causen els vehicles.

Detinguda una dona de 32 anys per la mort del seu pare

PARRICIDI ▶ Els Mossos d'Esquadra deteniïen aquest dimarts una dona de 32 anys que estaria relacionada amb la mort violenta del seu pare a l'interior del domicili on tots dos conviuen, a Sant Adrià de Besòs.

Segons van informar fonts policials, els fets van tenir lloc a tres quarts de tres de la matinada. Els Mossos van rebre un avís i es van desplaçar a una casa de la població, on presumptament hi havia una persona ferida. En arribar-hi, els agents de Seguretat Ciutadana van localitzar el cos sense vida d'un home de 67 anys. Al domicili també hi havia la filla de la víctima, a qui la policia va arrestar.

La Divisió d'Investigació Criminal de la regió Metropolitana Nord ha obert una investigació per poder esclarir els fets. D'altra banda, l'alcaldessa Filo Cañete lamentava a través de les xarxes socials els fets succeïts i demanava respecte per a la investigació. Ca-

Entrada de l'edifici on va produir-se el crim. Foto: Gemma Sánchez/ACN

ñete també va confirmar que es tractava d'una família amb integrants amb greus trastorns psicològics.

“Lamentem profundament la mort per parricidi a Sant Adrià. La víctima, pare amb dues filles amb greus trastorns psiquiàtrics. Demanem respecte per als familiars i pel treball

dels Mossos d'Esquadra per esclarir els fets”, afegia Cañete.

Veïns de l'edifici van explicar a *El Periódico* que la família no es relacionava molt amb la comunitat, i que les discussions i els crits al domicili entre els convivents eren bastant freqüents perquè l'home era “molt sever”.

Nou pas per fer pisos socials a l'antiga Fàbrica de Cartró

HABITATGE ▶ L'Ajuntament ha sol·licitat a la Generalitat la modificació del pla urbanístic de la zona de l'antiga Fàbrica de Cartró Llandrich, situada a tocar del Besòs a la zona del nucli antic, perquè s'hi puguin fer pisos socials.

El consistori considera prioritària la construcció de pisos socials en aquesta antiga fàbrica, tancada el 2008, sobretot tenint en compte “la situació d'emergència habitacional actual”. Al mateix temps, també veu imprescindible reduir l'alçada de l'edificació principal per ajustar-

la a la de l'entorn i, al mateix temps, que els futurs pisos quedin ben integrats.

A més, l'Ajuntament està en converses amb l'INCASÒL per preservar la memòria de la fàbrica Llandrich, que és un referent patrimonial i social per als adrianencs. Ambdues institucions han encarregat un procés participatiu a una empresa per conèixer l'opinió dels veïns. El projecte, que porta anys de retard, preveu conservar un part d'aquest conjunt industrial i fer una millora de tot l'entorn.

Façana de l'antiga fàbrica de cartró Llandrich. Foto: INCASÒL

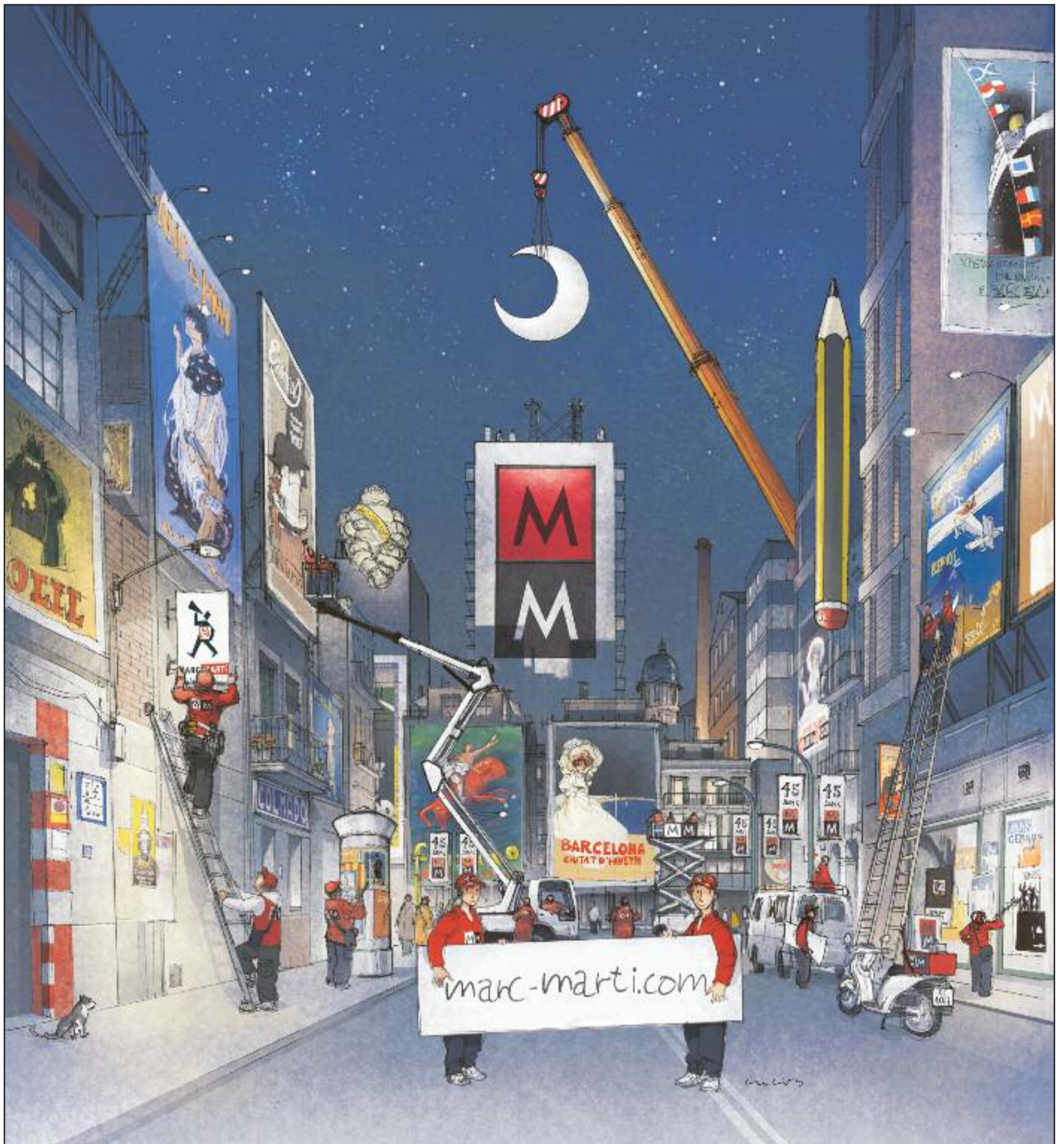
territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Tiana | Ja es pot adquirir l'abonament de la piscina

L'Ajuntament de Tiana ja ha obert el període per comprar els abonaments i les entrades de la piscina municipal per a la temporada d'estiu. La compra es pot fer a través de l'aplicació *ReservaPlay*, que servirà de carnet virtual.

La Festa Major Petita omplirà Tiana de música i tradició

FESTA MAJOR ▶ Tiana viurà del 9 al 13 de juny la Festa Major Petita de Sant Antoni d'enguany. Cinc dies de festa al poble que es caracteritzaran per la combinació de la tradició popular i la música. Demà divendres obrirà la celebració la cantata *La vaca Florinda*, a la Sala Albéniz, a càrrec dels alumnes de segon de primària de les escoles Tiziana i Lola Anglada. Cada nit es podrà gaudir d'un concert als Jardins de Can Baratau, on tocarán ADT, Cristian Riaño DJ & Pablo Galaksaxo i A Ciegas. Divendres i dissabte se celebrarà la festa amb Descorxats i Xiringuito Dr. Mascaró al Parc Dr. Mascaró.

El teatre de carrer estarà de nou present a la festa amb l'espectacle *Qui Cu Qui Què Quina*, de la companyia Nom Provisional dissabte al matí. La tarda de dissabte prendrà protagonisme la tradició amb la ballada de sardanes de la Cobla Maricel, mentre que diumenge al matí serà el torn de la trobada de puntaires i la cercavila i el ball de gegants.

La dissenyadora Ula Campmajor amb el cartell de 2023. Foto: Aj. de Tiana

DIMARTS 13, DIA FESTIU

El dia de Sant Antoni, dimarts 13, és festa a Tiana. És per això que dilluns a la nit es farà un sopar de carmanyola que culminarà amb el concert de Verge Sosa al parc de l'antic camp de futbol. El mateix dimarts hi haurà jocs gegants de fusta a la ciutatella i serà el torn de l'esport, ja que es disputa

el segon torneig 3x3 de bàsquet *Xèrif*. Al vespre, se celebrarà l'ofici solemne. Enguany serà el primer cop que hi haurà un punt lila a la Festa Major Petita i estarà situat al carrer doctor Mascaró. Del 9 al 13 de juny els també es podrà votar el capgròs de l'any, que s'anunciarà al pregó de la Festa Major de setembre.

Més de 3.000 euros en premis de 'Rasca i Guanya' a comerços

COMERÇ ▶ L'Associació de Comerços i Serveis de Montgat (ACISM) ha engegat un any més una campanya a les botigues del municipi a través d'un *Rasca i Guanya*.

La promoció, que està disponible des d'aquest dimecres 7 de juny, té el suport de la Regidoria de Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Montgat i el seu objectiu és incentivar les compres al comerç local del municipi. Per fer-ho, es premia la fidelitat dels clients amb la possibilitat de guanyar uns bons per

gastar al poble. Fins al 27 de juny, les persones que comprin en la seixantena d'establiments adherits a aquesta iniciativa tindran dret a butlletes que, rasquant-les, podran obtenir fins a 1.700 vals de descompte de 5, 10, 25 i 50 euros per gastar en comerços, serveis i restaurants d'un total de 3.000 euros que estan en joc.

L'oferta per utilitzar aquest vals és molt variada. Hi ha, per exemple, massatges, higiene bucodentals, tallers de cuina o productes d'alimentació.

Imatge d'un dels comerços associats a ACIS Montgat. Foto: ACIS

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres.

* L'import íntegre (3€ IVA incl) del missatge es destinarà a Cruz Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

El valor de la proximitat

EXPOSITORS:

- **Mercat Municipal de Maignon**
Ptge. Maignon, 7
Badalona
- **Mercat Municipal de Maignon**
Ptge. Maignon, 7
Badalona
- **Club Natació Badalona**
Av. d'Eduard Maristany, 5
Badalona
- **Mercat Municipal del Torner**
C/ Güell i Ferrer, s/n
Badalona
- **Mercat Municipal de la Salut**
Av. Marqués de Sant Mori, s/n
Badalona
- **Xurreria Rodríguez**
Passeig de la Salut, 76
Badalona
- **Biblioteca Llefià-Xavier Soto**
Carrer del Planeta Mart, 10
Badalona
- **Mercat Municipal de Sant Roc**
Av. Congrés Eucarístic, s/n
Badalona
- **Hospital "CAN RUTI"**
Carretera de Canyet, s/n
Badalona
- **Mercat M. Sant Adrià de Besòs**
Plaça del Mercat S/N
Sant Adrià del Besòs
- **Mercat Municipal Fondo**
Messén Jacint Verdaguer, 131
Santa Coloma de Gramenet
- **Mercat Sagarra**
Plaça de Ferran de Sagarra, s/n
Santa Coloma de Gramenet

... a més de
900 botigues
del Barcelonès Nord

línianord

Crida del Govern pel risc d'incendis

» El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, diu que hi ha un risc "molt elevat" i que "la realitat és dura"
 » La Generalitat demana conscienciació i col·laboració a la ciutadania per prevenir possibles focs

► El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, i la consellera d'Acció Climàtica, Teresa Jordà, han fet una crida a la conscienciació i la col·laboració de la ciutadania per prevenir incendis. Elena ha assenyalat que hi ha un risc "molt elevat" d'incendis i ha explicat que "la realitat és dura", especialment en un context de sequera. Per la seva banda, Jordà ha indicat que, tot i que el mes de maig ha plogut, no ho ha fet de forma suficient.

Els dos consellers van fer aquesta crida durant la presentació de la campanya informativa *Foc off*, el passat 1 de juny, que remarca la necessitat de prevenir i evitar els incendis causats per l'acció humana.

El llançament d'aquesta campanya informativa, *Foc off*, coincideix amb l'inici de la campanya forestal, que enguany ha començat 15 dies abans del que és habitual i no finalitzarà fins al 30 de setembre. Es tracta d'una de les campanyes forestals més difícils i llargues dels darrers anys, amb un risc molt elevat que es produeixin incendis de

grans dimensions. De fet, per primer cop en 10 anys s'ha activat el nivell 3 del Pla Alfa.

MÉS EFECTIUS

Els 3 anys de sequera acumulada, l'augment de les temperatures i la concentració de biomassa seca als boscos expliquen la dificultat d'aquesta campanya forestal. És per això que s'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs, amb 35 mitjans aeris i més de 3.000 efectius, per afrontar la campanya amb més garanties.

SI VEUS FOC, TRUCA AL 112

► El telèfon d'emergències 112 té un paper principal en la lluita contra els incendis, perquè és el canal d'entrada dels avisos que activa tots els serveis d'emergències. Si veus una columna de fum o un indicatiu de foc forestal, truca immediatament al 112 i no et refiïs que algú altre ja hagi trucat.

S'han reforçat els cossos que s'ocupen de l'extinció dels focs. Fotos: ACN

525 mitjans associats

amic

associació de mitjans i informació i comunicació

“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”

www.amic.media

L'estatunidenc continua sent el gran líder del Club Joventut en els *play-offs* de la Lliga ACB. Així, el passat dimarts 6 de juny va anotar 30 punts vitals perquè el seu equip superés per 73-83 el Real Madrid en el primer partit de semifinals. Avui es disputarà, també a Madrid, el segon matx.

Diego Martínez és sincer

» L'exjugador i exentrenador del Círcol assumeix un nou repte a les banquetes al CB Esparreguera
» "Als jugadors i jugadores no els prometo mai res que no pugui complir", assegura el tècnic uruguaià

Toni Delgado
BADALONA

"Soc com veus, clar i transparent. Als jugadors i jugadores no els prometo res que no pugui complir, i vull que ens ho diguem tot i no fem una muntanya d'un granet de sorra. Per a mi la coherència i la relació fluida són vitals en qualsevol context de la vida", es retrata a través de la pantalla Diego Martínez (Montevideo, Uruguai, 1986), nou entrenador del primer equip masculí i de l'infantil masculí del CB Esparreguera, i que, en principi, també dirigirà un altre equip de les categories inferiors. Parlem per Zoom l'últim divendres de maig, a les tres de la tarda de Catalunya i les deu del matí al seu país. En aquell moment l'entrevistat estava en plena mudança mental i física.

Martínez necessita conèixer bé les persones i les seves històries, i per això em pregunta sobre el meu amor pel periodisme, l'esport i el bàsquet en particular. S'expressa amb tranquil·litat i molts detalls, i en un català perfecte. Des que va aterrar-hi amb 21 anys, ha fet molta carrera a Catalunya.

"A tot arreu tens bàsquet. El que canvia és la manera d'entrenar, el dia a dia i la cultura, i moure't és molt interessant perquè et fa ampliar la mirada, adaptar-te a noves circumstàncies, desenvolupar altres aspectes...", defensa l'uruguaià. Ho diu amb coneixement de causa, perquè aquí ha dirigit a la UE Sant Cugat, el Círcol de Badalona, el Bàsquet Manyanet Molins i el CB Sant Ni-

colau, i a Menorca, el CB Ponent. La seva última experiència ha estat a Chile, al CB AB Temuco, i ha entrenat a Itàlia, on també organitza el seu campus d'estiu, l'Always basketball & College Basketball, amb un dels equips de formació de referència al país, i a Uruguai, on es va formar com a jugador al Club Atlético Aguada.

"A Esparreguera es respira bàsquet", celebra, orgullós, Martínez, que va acceptar al moment el repte de Josep Velasco, el director esportiu. "En Josep fa créixer els clubs. M'encanta treballar amb ell pel seu talent, ambició i professionalitat, i perquè és molt bona persona", comparteix l'entrevistat, que vol jugadors "competitius i bons jans". "Als esportistes que he trucat els he explicat la nostra direcció, el camí, com jugarem, la metodologia de treball i dos o tres punts clars del que volem d'ells", afegeix.

A LLIGA EBA?

"Estem muntant un equip que a Supercopa sigui favorit per l'ascens, que és l'objectiu, i amb la idea que poguéssim mantenir-se amb tranquil·litat a Lliga EBA. Perquè potser, si hi ha alguna renúncia de plaça per motius econòmics, acabem entrant a EBA", exposa l'entrevistat. L'equip serà força continuista, amb molts jugadors de la casa, i s'estan madurant algunes incorporacions mentre s'espera la resolució sobre en quina categoria competirà. Durant la temporada, l'uruguaià anirà fent *scouting* de jugadors de Primera Catalana a Lliga EBA per al futur.

Li encanta el so i el sentit del verb *construir*, i creu en els pro-

Diego Martínez, nou tècnic del CB Esparreguera. Foto: CB AB Temuco

jectes com a processos i no com a canvis de cromos. Fitxa esportistes amb la idea que hi puguin competir almenys tres cursos i vol una estructura de treball "el més professional possible". "Quan estiguem a Lliga EBA, en algun moment ens haurem de plantejar anar més amunt o, almenys, intentar-ho", exposa Martínez, que entre els objectius enumera que el sènior femení vagi pujant de categories i el CB Esparreguera es converteixi en un "club de formació de referència a la zona". "Estic convençut que, amb el temps, podem fer coses importants. A poc a poc i bona lletra. És un projecte ambiciós i també m'ocuparé de dos equips de formació", exposa.

Dies després de la conversa, el club va anunciar la implementació de noves àrees en el seu bàsquet base. Així, Bet Ma-

sallera, Josep Velasco i Robert de Armas formaran part de l'àrea de *coaching* esportiu i desenvolupament personal, Mireia Pérez, de la fisioteràpia i quiromassatge, i Jofre Govern, nou tècnic del sènior femení, de la de preparació física. "Els jugadors i jugadores i els tècnics rebran un suport integral per al seu creixement personal i esportiu, garantint un millor rendiment físic, una millor gestió emocional i un enfocament més complet cap a l'èxit esportiu", sosté l'entitat.

A Martínez li encanta connectar amb les persones i per fer-ho millor necessita el seu espai i silenci, que solia trobar al Parc del Clot de Barcelona quan vivia a la zona. Al barri de Sants no va acabar de trobar el seu espai perquè es passava gran part del dia fora de casa, primer compaginant el

bàsquet amb altres oficis, i després amb l'esport de la cistella com a ocupació exclusiva. Va començar a viure a Viladecans.

S'estima Montevideo, la capital de l'Uruguai és una ciutat de molts contrastos on es concentra gairebé un terç de la població del país: "Hi ha barris amb molt de moviment i altres on no hi ha ningú. M'hi trobo molt a gust. En general, és tranquil·la, però d'un moment a un altre es pot generar alguna situació violenta, com es veu en l'esport".

Dels esportistes uruguaians es destaca sempre la seva competitivitat. Martínez, però, fa un matís important: "Sembla que la filosofia sigui guanyar o morir, i que si no guanyes, el camí no valgui per res. Aquí, quan el partit es complica, pot passar qualsevol cosa. A Catalunya es competeix molt bé, amb valors esportius".

A Montevideo es concentra el bàsquet professional del país, i és molt fàcil veure pel carrer samarretes dels diferents equips. Hi ha ambient de bàsquet, com a Badalona, on és l'esport que més batge amb diferència. A Martínez el va marcar per sempre el pas de jugador i entrenador pel Círcol. "Van ser temporades plenes d'experiències, aprenentatges i molts partits, perquè acabava un entrenament i, com els companys i companyes, potser me n'anava a veure'n un altre al CB Sant Josep o a la Penya. Volia consolidar-me com a tècnic. Les famílies dels nens que entrenava veien molts matxs durant el cap de setmana. És un ambient únic que et fa estimar encara més aquest esport", conclou, orgullós.

Segueix-nos
a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

No t'ho perdís

Foto: Maria Aladem/ACN

L'últim gladiador

El Museu Marítim de Barcelona va inaugurar el dia 1 de juny l'exposició *Pompeia. L'últim gladiador*, que es podrà visitar fins al 15 d'octubre. Es tracta d'una experiència immersiva a través de la realitat virtual que permet al visitant posar-se a la pell d'un gladiador romà de Pompeia, abans de l'erupció del Vesuvi. L'exposició instal·lada a la capital catalana és l'experiència de realitat virtual més gran que s'ha fet mai a Europa, amb 400 metres quadrats i amb la capacitat de tenir seixanta persones immerses alhora. A més, la mostra compta amb 150 peces originals del Museu Arqueològic de Nàpols.

Famosos

"He decidit posar punt final a la meua etapa política i iniciar una etapa al marge". Si Inés Arrimadas (Jerez de la Frontera, 1981) hagués pronunciat aquestes paraules fa cinc anys, no ens ho hauríem cregut. Com tampoc ens hauria semblat creïble que Ciutadans fos un partit pràcticament extingit. El 21 de desembre del 2017, amb el procés en plena eferescència, Arrimadas va ser la candidata més votada a les eleccions al Parlament de Catalunya. El 14 de febrer del 2021, però, la formació taronja va perdre trenta escons. Aquest és només un exemple de la desfeta que Ciutadans ha viscut en pocs anys tant al Congrés dels Diputats com a les comunitats autònomes i als municipis. El resultat desastrós del 28M va ser l'estocada final.

La fitxa

QUI ÉS? **I N É S A R R I M A D A S**

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat un dels grans noms de Cs
Va guanyar les eleccions catalanes el desembre del 2017

QUÈ HA FET?

Anunciar que abandona la política
Després dels resultats desastrosos de Ciutadans el 28M

A LES XARXES...

Molts parlen de karma i en fan broma
Només els més fidels a Cs i Arrimadas li han dedicat elogis

Llibres

Retorn als orígens
Sònia Casas

La periodista barcelonina Sònia Casas s'ha endut el Premi Nèstor Luján amb la novel·la *Retorn als orígens* (Columna Edicions), que ficciona l'amistat entre Antoni Gaudí i l'egiptòleg Eduard Toda. Sent adolescents aficionats a visitar indrets històrics abandonats, descobreixen un misteriós gravat prehistòric a les muntanyes properes al castell d'Escornalbou.

Teatre

L'illa deserta
Marc Artigau

L'illa deserta és la història d'Ella i Ell. De tot el que hauria pogut ser. Ella que treballa en un banc i que pintava grafitis per la ciutat. Ell que és repartidor a domicili i que somia a ser actor. Ella i Ell que ens expliquen com van ser, com són i com seran, ara que una trobada fortuïta, tancats en un ascensor, els pot canviar (o no) per sempre. A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Abans que s'acabi el món
Gertrudis

Abans que s'acabi el món (Promo Arts Music) és el novè àlbum del grup vallesà Gertrudis, una banda més que consolidada en el panorama musical català. Precisament, en una entrevista recent amb l'ACN, el cantant del grup, Xavier Ciurans, va fer una crida perquè el català conquereixi espais més "vulgars" i no sigui percebut com un idioma "arcaic".

Pelis i sèries

Master Gardener
Paul Schrader

Narvel Roth és el meticulós horticultor de Gracewood Gardens. Està tan dedicat a cuidar els jardins d'aquesta meravellosa i històrica finca com a complaure la rica vídua Sra. Haverhill (Sigourney Weaver). Però el caos s'apodera de l'ordenada existència de Narvel quan la Sra. Haverhill li exigeix que agafi com a aprenent la seva rebel i problemàtica neboda Maya.

ESTILS DE VIDA

La migdiada és saludable, si es fa bé

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

Des d'un punt de vista biològic, les persones estem programades per despertar-nos ben d'hora i anar a dormir al vespre. Però la societat moderna ha anat alterant aquest pla inicial. Ara continuem aixecant-nos d'hora, però cada cop dormim menys i això es nota especialment a les tardes, quan cau el nostre sistema d'alerta, un fet que es pot demostrar científicament. Una bona migdiada ens permet reconduir aquesta situació, sempre que es faci en les condicions adequades.

Un estudi elaborat per la Universitat de Múrcia i fet públic per la revista especialitzada *Obesity* revela que el risc d'obesitat augmenta fins a un 23% si les migdiades són llargues. En canvi, si descansem entorn de trenta minuts al sofà, cap al migdia o a primera hora de la tarda, es redueix el risc de pressió arterial. A més, aquest descans moderat contribueix a millorar l'atenció.

Quan dormim més de trenta minuts entrem en la fase profunda del son i el nostre cos interpreta que és de nit. Això altera el nostre metabolisme i fa que sopem més tard i que dormim menys. I aquests dos factors són els que alteren el nostre metabolisme i poden causar-nos problemes cardiovasculars.

Les claus

PATRÓ

La societat moderna ha alterat els patrons del son, i la migdiada és una manera d'adaptar-se als nous horaris

MIGDIADA

Les migdiades saludables s'han de fer asseguts al sofà o en una butaca i no poden durar més de trenta minuts

OBESITAT

Dormir massa estona després de dinar augmenta un 23% el risc d'obesitat i d'altres problemes cardiovasculars

ATENCIÓ

Un breu descans al migdia o a primera hora de la tarda millora l'atenció dels adults, en condicions normals

Foto: Freepik

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Demana cita prèvia al telèfon 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com